

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2842/2018
13.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник Бранислав Стјеповић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство здравља, коју заступа законски заступник Државно правобранилаштво – Одељење у Пожаревцу, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1776/17 од 09.01.2018. године, у седници одржаној 13.06.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1776/17 од 09.01.2018. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1776/17 од 09.01.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена је исправљена пресуда Вишег суда у Пожаревцу П 51/17 (2014) од 15.03.2017. године, у ставовима првом и трећем изреке. Овом пресудом, ставом првим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на име стицања без основа исплати износ од 31.282.730,00 динара, као противвредност уложених средстава у изградњи објекта – кухињског блока од 788 м2 на кат.парц. бр. .. КО ..., уписана у ЛН бр. .. КО ..., са законском затезном каматом на овај износ, почев од дана доношења пресуде па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је део тужбеног захтева тужиоца за тражену законску затезну камату на досуђени износ за период од подношења тужбе па до доношења првостепене пресуде, као неоснован. Исправљеним ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 858.000,00 динара.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу члана 408. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

Доношењем побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а без утицаја је ревизијски навод да је доношењем побијане пресуде учињена битна повреда одредаба парничног поступка из тачке 12. цитиране законске одредбе, јер ова битна повреда не може бити разлог за изјављивање ревизије, на основу члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, катастарска парцела бр. .. на којој је изграђен објект – кухињски блок површине 788 м² и овај објект, уписани су у ЛН бр. .. КО ... као државна својина Републике Србије, а као корисник ове парцеле је уписана Општа болница ... - правни следбеник некадашњег Здравственог центра Здравствени центар ... као закупавац и овде тужилац као купац су 14.07.1997. године закључили уговор о закупу, на основу којег је закупавац дао купцу кат.парцелу бр. .. КО ... у закуп, на коме ће овај изградити болнички кухињски блок са рестораном за особље болнице и омогућити му прикључак тог објекта на неопходне инсталације и уступити му право искључивог снабдевања готовим јелима болесника у овој болници, а купац се обавезао да ће о свом трошку прибавити пројектну неопходну документацију, одобрење за изградњу и да ће изградити кухињски блок и опремити ресторан са неопходном опремом и испоручивати храну болници. Такође је уговорено да купац остаје у закупу 30 година са искључењем могућности раскида или отказа уговора. У време закључења уговора, Здравствени центар ... је био уписан као корисник наведене кат.парцеле која се водила као државна својина. Надлежно одељење органа управе ... решењем од 16.03.2005. године издало му је одобрење за изградњу објекта – кухиње у дворишту Опште болнице у ..., спратности П+0, основне површине приземља 788 м² на кат.парц. .. КО ..., као и употребну дозволу од истог датума. Здравствени центар ... и тужилац су уговором о заједничкој изградњи закљученим 27.10.2005. године уговорили да је овде тужилац извршио део својих обавеза по питању изградње кухињског блока сопственим средствима, а на основу претходно закљученог уговора о закупу од 14.07.1997. године, те да му Здравствени центар уступа право извођења радова на завршетку наведеног објекта. У ванпарничном поступку пред Општинским судом у Пожаревцу у предмету Р 791/05, дана 26.04.2006. године, Република Србија – Здравствени центар ... и овде тужилац су закључили поравнање, којим је утврђено да је објект кухиње у дворишту Опште болнице у ... површине 788 м², који се налази на кат.парц. бр. .. КО ..., заједничка својина Републике Србије са 38,48%, што износи 303,2 м, са тачно опредељеним реалним делом – просторијама које су унете у ово поравнање, а да остало припада овде тужиоцу, као и да тужиоцу припада и право коришћења дела кат.парц. бр. .. КО ... са уделом од 1325/98051 делова што износи 13,25 ари. Пре закључења наведеног поравнања Републичка дирекција за имовину се дописом од 12.01.2005. године изјаснила на предлог поравнања. Правноснажном пресудом

Општинског суда у Пожаревцу П 143/08 од 23.04.2008. године утврђено је да је ово судско поравнање закључено у предмету Р 791/05 од 26.04.2006. године, ништаво у целости и да се брише укњижба права коришћења овде тужиоца на наведеном делу кат.парцеле. Правноснажном пресудом Привредног суда у Пожаревцу П 756/2011 од 26.10.2012. године, утврђено је да је апсолутно ништав уговор о закупу пословног простора од 14.07.1997. године, тако да исти не производи правно дејство. Вештачењем од стране вештака грађевинске струке утврђено је да вредност објекта – кухиње на кат.парцели .. КО ... и објекта – гараже коју је тужилац изградио својим средствима, а по одбитку амортизације до 2013. године до када је користио ове објекте, износи 30.483.316,00 динара, а да вредност прикључака на водоводну мрежу и кабла за трафо станицу које трошкове је сносио тужилац, износе 719.414,00 динара.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да постоји обавеза тужене да тужиоцу накнади вредност изграђеног објекта на основу члана 210. Закона о облигационим односима (ЗОО), налазећи да су испуњени услови за примену цитиране законске одредбе којим су прописана правила враћања у случају стицања неке имовинске користи на рачун имовине другог лица, када за то не постоји ваљан правни основ или је тај правни основ отпао, као у конкретном случају. Постигнута имовинска корист огледа се у грађевинској вредности објекта који је тужилац изградио својим новчаним средствима, заједно са трошковима које је сносио за прикључење овог објекта на водоводну и електричну мрежу. Правни основ преласка имовине престао је доношењем правноснажних пресуда којима је утврђена ништавост судског поравнања и ништавост уговора о закупу, а по ком основу је дошло до изградње наведеног објекта – кухиње.

У ревизији се наводи да тужена не може бити одговорна за правне последице проистекле из уговора у чијим закључењима није учествовала, нити је за њихово закључење давала сагласност, јер би тужилац своја права могао евентуално остварити само по основу права на накнаду штете, а не стицања без основа. За накнаду штете би могла бити одговорна Општа болница ... као правни следбеник Здравственог центра, а не тужена, која је само њен оснивач по основу Закона о јавној својини.

По становишту овога суда, ови наводи нису основани јер је наведени објекат – кухиња по подацима из јавних књига уписан као државна својина – својина тужене, а утврђено је да је изграђен средствима тужиоца и то по правном основу који је касније отпао. Будући да је тужена у јавним књигама уписана као власник наведеног објекта који је тужилац изградио својим новчаним средствима, у обавези је да му исплати грађевинску вредност овог објекта јер он сада представља материјалну корист тужене стечену тужиочевим новчаним средствима, због чега су испуњени услови за примену члана 210. ЗОО. Управо из наведених разлога (правилне примене института неоснованог обогаћења), нису основани ревизијски наводи тужене да је другостепени суд погрешно применио општи рок застарелости из члана 371. ЗОО, уместо рокове застарелости потраживања за накнаду штете из члана 376. ЗОО.

Правилно је одлучено и о трошковима поступка на основу чланова 153. став 1. и 154. став 2. ЗПП.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**